

Sous les Ponts de Paris

Van alle plaatsen waar Gij uitgestald zijt
over de bezette stad schreit Uw triestigheid

men heeft U aan alle hoeken opgehangen
om in een offerblok senten te vangen

Nog hebt Gij de kommunie met het volk gevonden
het steekt zijn armen in uw warme wonden

Wij steken ons handen in Uw wonden doof
en blind zijn wij in ongelooft

Priesters en papen hebben Uw Kadaver geschonden
geleerd te geloven ons tastende handen Uw wonden

Men heeft U kerken gebouwd
van de wanden zijkt het zilver en goud